

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA:

Pe an L. n. 48
 Pe 6 luni 24
 Pe 3 luni 12

IN TOATA EUROPA:

Pe an 60

INSERȚIUNI ȘI RECLAME:

Linia de 30 litere petit, pagina IV, 2^a banl.
 pe pagina III, 30 banl, pe pagina II, 2 lei noul.

Reclame 2 lei noul linia.

Un număr în Capitală 10 banl.

TIMPUL

ZIAR POLITIC, COMERCIAL, INDUSTRIAL ȘI LITERAR.

ESSE IN TOATE DILELE DE LUCRU

BIUROUL REDACTIEI ȘI ADMINISTRATIEI: PALATUL „DACIA”

ANUNCIURI

Se primesc în străinătate: La D-nii Haasen-
 stein & Vogler în Vienna, Walfischgasse 10.
 A. Oppelk în Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf
 Mosse în Vienna, Seilerstätte 2; Vincens
 Hrdicka în Vienna, Teinfaltstrasse 17; Philipp
 Lob în Vienna, Eschenbachgasse 11; J. Lang
 & Comp. în Pesta și Havas-Laffite-Bullier &
 Comp. în Paris.

Scrisorile nefrancate nu se primesc.

Articolele nepublicate nu se vor înapoia.

Un număr în Districte 15 banl.

LISTELE ELECTORALE

Legea electorală hotărăște că, de la **1 — 15 Ianuarie** în fiecare an, Consiliul Comunal al orașului de rezidență, în înțelegere cu cele alte consilii, revizuieste listele electorale și le publica negreșit în cea d'antecă duminică care urmează după **15 Ianuarie**, adică, anul acesta, **duminică 16 Ianuarie**.

De la data aceea curge termenul de trei săptămâni pentru reclamații la acest consiliu, termen care se sfârșește anul acesta, **duminică 6 Februrie** sau cel mult **7 Februrie**. Trei zile după aceasta, adică **Joi 10 Februrie**, consiliul comunal trebuie să publice listele definitive care se pot ataca naintea tribunalului în alt termen al celor trei săptămâni următoare, adică până **Joi 3 Martie** sau după interpretarea cea mai favorabilă **Vineri 4 Martie**.

Punem aceste termene în vederea tuturilor membrilor partidului conservator, mai cu seamă de prin districte, îi rugăm să facă la timp naintea consiliilor comunale cât și naintea tribunalelor toate contestațiile necesare și, mai cu seamă, să ne denuncie pe toate acele consilii comunale care nu vor îndeplini obligațiile legii, publicând la timp atât lista provizorie cât și cea definitivă. Să nu uite că falsificarea listelor este una din temeliele guvernului d-nului Brătianu și că în 1868 acest guvern a comis cele mai flagrante ilegalități în alcătuirea acestor liste.

Tot de o dată prevestim că un grup de avocați și juriconsulți eminenti, se ține la dispoziția tuturilor reclamantilor spre a sprijini, fără nici o remunerare, drepturile lor la Curtea de Casație.

Toți d-nii reclamanti sunt rugați a se adresa pentru acesta la biuroul de redacție al *Timpului*.

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul privat al „TIMPULUI.”

(Agenția Havas).

Paris, 2 Februrie, amiază

Turcia cere Sârbiei, ca garanție, angajamentul a nu reîncheie ostilitățile într'un timp determinat. Sârbia a cerut consiliul de la St. Petersburg.

Se crede că guvernul rus va da Sârbiei un consiliu pacific.

Mobilizarea gardei împărătești ruse nu se confirmă.

Londra, 2 Februrie.

Intr'o scrisoare publicată în ziare, lord Stradford Retchife exprimă opiniunea d'ă lăsa pe Turci să facă o încercare lașă cu reformele proiectate. El adaugă că totuși puterile ar trebui să se unescă pentru a declara oficialmente Porții, numai că sunt de acord că să supraveghează executarea reformelor promise și că se țin tot d'ă una gata a acționa. Toleranța lor nu va trece peste un timp 6-re-care.

BUCUREȘTI, 22 IANUARIE.

Crisa ministerială continuă. Se vorbește de toate combinațiile.

Iată a doua criză ministerială generală, afară de schimbările de detaliu, care o avem în zece luni de guvern roșiu. Nestabilitatea, anarhia sunt atât de inerente acestui partid, în cât acea nestabilitate alunecă chiar în singurul loc de unde ar voi s'o gonescă, adică în consiliul de miniștri.

Cu totă dorința anarhiștilor noștri d'ă mănține, într'aceste perpetue schimbări, cel puțin inamovibilitatea portofoliilor, — nu se poate. Principiul lor este mai tare de cât voința lor, — și la trei — patru luni preînnoiesc mai pe toți miniștrii. De aci o nouă mișcare de sus până jos în totă scara funcțiunilor de la cel mai înalt impieșcat până la cel mai mic; de aci un nou vraf de proiecte de legi, schimbând pe cele votate, înainte chiar ca poștia, atât de bine administrată, să le fi împărțit în diferitele reședințe, ne-cum tu nenorocitele comune rurale.

Pentru astă-dzi suntem reduși a menționa diferitele șgomote, fără să putem afirma nimic. Aci d. Ionescu și a retras demisia și d. Vernescu părăsește ministerul; aci d. Vernescu rămâne, d. Ionescu se retrage; aci s'au împăcat amândoi și toate sunt spre bine. Luni, unul din ei sare după banca de miniștri pe cea de deputat; marți, cel alt îndeplinește același exercițiu gimnastic cu aceeași grație și ușurință. S'ar crede cine-va în palatul maimuțelor dintr'o grădină zoologică. Apoi numele ce se șoptesc pentru a înlocui pe demisionații probabil: când d. Dabija, când d. Lecca eroul nopturn de la 11 Februrie, când în sfârșit d. Campinenu. Acest din urmă merită o mențiune mai pe larg.

Mai înteu, în timpuri normale, fie care și-ar pune întrebarea: cari sunt meritele cari duc pe d. Campinenu la o vârstă așa de fragedă încă pe banca ministerială?

De și opiniile d-lui sunt extreme, prin o dreptă compensațiune, atât știința cât și elocuența îi sunt din cele mai moderate. Iarăși nu putem lua ca un titlu serios acea biată licență în drept, dobândită acum opt ani cu val și chid la Paris.

Insă ori-cum ar fi, noi ne-am felicitat foarte mult de această numire.

Sunt două motive pentru această: înteu, acum cinci ani în acea faimosă ședință secretă a Camerei de la 11 Martiu 1871, d. Campinenu, suindu-se la tribună, a propus deșeanța Domnitorului, dicend că este un abis între țără și dinastia Hohenzolern. Întrebat, de ce acesta? — avu simplitatea să răspundă textual; „Pentru ce? Apoi cât va fi Domnitorul Carol pe tron, este probabil că eu pot să mă fac ministru?” Numirea d-lui i-ar proba că a făcut greșelă să se grăbescă și că nimeni nu trebuie să se desnădăduiască așa de iute. — Un al doilea avantaj, este cel următor: între tinerii cari acum vr'o opt-nouă ani s'au întors din Paris, sunt câți-

va, cari, după studiile cele mai serioase, s'au apucat de profesiuni în cari au găsit onoare, stare și carieră. Sunt, din contra, vr'o zece, cari au făcut studiile cele mai slabe și cari, se vede, din această pricină sau alta, sunt munciiți de dorul vre unui portofoliu ministerial. Vr'o câți-va dintr'ansii, au fost deja satisfăcuți. Hal fie! — vom dice noi, cât va mai ține acest carnaval politic, hai să trecă și zer-alți. Cate două luni de fie-care, în mai puțin de un an, vor fi ei tămăduiți de pofta de ministru, și țara tămăduită de densii.

Acăsta dăr nu pôte să fiă de cât un bun lucru, și cât pentru noi a-plaudăm din amândouă mânele la asemenea numiri.

A se vedea ultimele sciri în pagina III.

DIN AFARA.

„Allgemeine Zeitung” din Augsburg, publică următorea corespondință din Rusciuk cu data de 24 curent:

De o săptămână a început a domni iarna, și gerul a făcut practicabile toate drumurile:

Dunărea este încă liberă de ghiță, și vapoarele turcesci continuă d'ă aproviziona cetățile cu cele necesare.

Alaltă eri s'au pornit erași trei batalioane siriene la Tulcea.

Acăste trupe s'au purtat foarte necuviincios în fața gerului pe care l'avem aci. Mai mulți tineri Bulgari avuți, au fost opriiț dioa în mēja mare în mijlocul stradelor, jăfuindu-i de blăniile și cismele lor. Reclamațiunile jăfuiților către ofițerii acestor horde, au fost întâmpinate cu injurături și amenințări. Acăsetea sunt consecințe ale miseriei și lipsei.

Linia Dunărei se află acuma deja în stare de apărare, un număr însemnat de tunuri de sistemul nou cu muniția trebuincioasă a sosit aci, la Vidin și la Silistra. Asemenea și proviziunea de obiecte de hrană și mai cu seamă de grâne este aci în abundență. Se lucră neîntrerupt la întărirea forturilor.

În d'alungul Dunărei sunt postați deja 30,000 omeni, la care s'ă adaus garda civică, și o mulțime de cete de bași-buzuci și cerchezi, cari sunt gata la primul semnal, d'ă onora România cu o vizita plină de amabilitate.

Planul general al Turciei este într'adevăr numai pentru apărare; dăr cu toate acăste, îndată după declararea resbelului va trece o diviziune Dunărea lângă Iasakcia, și se va fortifica pe înălțimile de lângă Cartal în Basarabia. De acolo ar putea să fie serios amenințată linia principală de operațiune a Rusiei, linia ce conduce de la Chișinău la Iași și București, decât Turcii ar avea un sistem regulat de aprovizionare, — colone de proviante, un tren militar organizat și mai înainte de toate bani sunători. Cum stău însă lucrurile, Rușii nu trebuie să aibă nici o grije.

Tot așa putem dice și despre punctul despre Vidin, unde asemenea Turcii sunt hotărâți d'ă executa o trecere forțată, și acăsta, atât spre a apăra cetatea de pe malul dominant român, cât și spre a amenința aripa inamică.

Corpul de armată ce se află actualminte lângă Alecsinași se va uni cu cel de la Vidin, și apoi împreună, vor lua Craiova, cercând a lua sub posesiune linia Oltului. Era în contra Sârbilor vor fi puse în miș-

care într'un asemenea cas, numai trupele neregulate. (Bași-Buzuci.)

Belgradul nu va fi asediat, ci numai blocat.

Estragem din ziarul oficios vienes „Freunden-Blatt” din numărul său de la 31 ale curentei următorele:

Noua Constituțiune turcă a început a da rōdele sēle în practica și în forma constituțională. Ast-fel ni se scrie din Rusciuk cu data de 25 ale curentei:

„Fōia oficială „Tuna” ce apare aci ne-a făcut astăzi o surprindere mare. Fără să fi auzit cine-va despre alegeri în fapt, se proclamă următorele persoane, ca alese pentru viitōrea Camera:

„Nuri Bey în Plevina, Aliș Pașă în Silistria, Dimitrache Bey în Tulcea, Petrache Efendi Slatov în Rusciuk, Stefanache Effendi în districtul Tulcea și Ciakir Effendi în Varna.

„Ca să dovedim, cât de puțin represintă acești omeni opiniunea și voința poporului vom face următore caracteristică:

„Nuri Bey este funcționar, și administrațiunea sa în Plevina a fost atacată și cu drept cuvânt, în mai multe rânduri.”

„Aliș Pașă este un turc din cel mai fanatic, și face parte din aceli, cari au felicitat pe Chefket Pașă pentru faptele sēle sângerose.

„Dimitrache Bey din Tulcea este un grec, care numai din antipatia sa contra Bulgarilor face causă comună cu Turcii.”

„Petrachi Effendi este membru al consiliului valaieiului, și s'ă distins încă de pe timpul administrațiunii condamnabilă a lui Midhat Pașă.”

„Stefanachi Effendi este fratele lui Dimitrachi și președintele tribunalului de comerț din Tulcea, singurul, despre care se pôte dice mai puțin rău, — și

Ciakir Effendi un inamic al Bulgarilor și un adorator al Cerchesilor. „Acăști omeni, sunt chemați a represinta Bulgaria, care sângeră astăzi dintr'o mie de rani!”

Marele discurs al fostului ministru „Gladstone,” pe care l'a pronunțat, relativ la cestiunea Orientului, fiind acuma publicat prin toate ziaarele englese, estragem dintr'ensul următorele:

„În intrēja istoria a Turciei nu se găsește o singură urmă care se arate că acăstă rasă ar fi învătă vre o dată primele elemente ale unei civilizațiuni de pace; și dacă nu voi să vorbesc despre teoria casului, ci numai de gradul la care se pot urca abusurile în unele circumstanțe, apoi după mine — și cel puțin în istoria modernă a slaviei, — nu există ast-fel de probe de răutate infernală în care în diferite circumstanțe pôte căde natura umană, — ca în acele nenorocite fapte, cari au desemnat pentru tot d'ă una provinciile europene ale Turciei cu dispreț și rușine.”

„Acăste atrocități, cari au lovit așa de tare pe Bulgaria, au continuat de și pe o seară mai mică, dar cu caracterul identic în lunēle Septembrie și Noembrie ale anului trecut, când compatrioții noștri din ori ce loc și din ori care oraș al țintului ne-au informat despre fapte înspăimântătoare, despre care lumea credea că nu se vor mai repeta.”

„Nor am somat pe Turci d'ă pedepsi pe culpabili și a da garanții pe viitor. Dar în tot timpul acăsta, — acăsta o seiu de la o autoritate încontestabilă, și iau pentru acăsta răspunderea asupra mea, — au continuat atrocitățile în Bosnia, atrocități de acelea amestecate cu bar-

barii, trădări și voluptositate, cari au indignat lumea când au fost comise în Bulgaria.”

Vorbind despre torturile comise asupra marturilor favorabil creștinilor cu ocaziunea cercetărilor din Bulgaria, d-nul Gladstone dice:

„Nu a avut loc nici o escagerare, afară de escagerarea acelor cari spuneau, că Turcii au capacitatea și dorința pentru reforme. (rsete). Acăsta este o escagerare monstruoasă — un cap de operă retoric. (rsete).

Lăsați la o parte toate acăstea, și să nu le ascultați un singur moment; în cea ce privește faptele atroce cari s'au comis, și comise de aceli cari după cum se crede au fost înștițați și respățiți pentru acăste de către guvernul turcesc, — acăste fapte sunt de o ast-fel de natură, în cât pentru convenita lor descriere nu este destulă, intrēja bogăția a cuvintelor limbii omenești.”

„Pentru acăst motiv simplu nu a avut loc nici o escagerațiune pentru că ea ar fi fost imposibilă.

Discursul a fost ascultat în aplause frenetice.

TURCUL E TOT TURC.

Totă presa europeană cu prea puțin excepțiuni n'a încetat a descri mișeliele și barbaria Turcilor asupra nenorociților creștini. Următorul fapt credem că pune culme tuturilor sălbătăciilor musulmane.

Etă ce se scrie din Salonic către *Correspondința Politică*:

În totă provincia se pun imposibile de resbel cu o rigōre escesivă. Se evaluează pēnă acum în provincia noastră la suma de trei milioane și jumătate franci. Imediat după ce se ieă se espediază la Constantinopol. Decă autoritățile s'ar ocupa să asigure siguranța publică cu acăști grije ce pun la ridicarea impositeilor, situațiunea în care ne găsim n'ar fi așa de critică nici așa de periculoasă.

Pentru a justifica cele ce precedă, vom cita un accident pe care europenii cu greu îl vor crede, dăr care nu e de cât foarte adevărat.

În districtul administrativ Jénigé-Vorda se află o mică localitate a nume Coragiambasi, în vecinătatea căria se găsește un domeniu care se numește Ossani și care aparține lui Hakki-Bet, fiul lui Iusuf-Pașă.

Acăstă proprietate a fost dată cu arendă țeranilor acăstui sat, cari toți sunt greco-valahi. E cât-va timp proprietarul acăstei moșii trimite în grabă mare la țeranii în cestiune pe intendentul său Elmaz-Aga, cu scop de a incasa precii arendărilor. Intr'o singură zi acăst personagiū a incasat 30,000 de lei (peste 6000 fr.) Țeranii promisera a plăti în câte-va zile ce mai era de plătit. Intendentul le respuse că nu putea să dea nici un termen.

El convocă pe toți datornicii și puse de-î închisă din propria lui autoritate într'un grajd. Printre prizonieri se afla și un 6-re-care Christo, al căruia fiu un tēnăr destul de frumșel ca de două-zece de ani, este institutorul satului. Elmaz-Aga puse de-î arestării și l'închisă și pe densul, cu toate că n'are nici o datoriă de plătit dăr l'închisă chiar în camera sa. Puse chiar la masă pe tēnăr și l' sili să mănânce carne în necazul protestărilor prizonierului care dicea că acoa și era de post. În sfârșit monstrul să asvērli asupra victimei sēle cu pistōlele în mână și să dede la escesele celo mai odiose. În urmă cel-l-alți prizonieri fură liberați.

II. P R O T O C O L

Sedința din 11 Zehligde 1293 (16-23 Dec. 1876)

Prezenți:

Aceeași ca și în Procolul I.

Sediința care fusese amânată cu o zi s'a deschis la 1 oră după amiază.

Primul Protocol se citește și după diverse observații și rectificări relative la espunerea E. S. Președintele, se aprobă definitiv.

E. S. Președintele reamintescă că în ședința precedentă fusese cestiune de urgență ce era de a se prelunge armistițiul, al căruia termen espiră peste trei zile și că E. S. Ambasadorul Rusiei propusese o prelungire de 15 zile. E. S. observă că în vederea marii întinderi a liniei de operațiuni, lipsa liniilor telegrafice în mai multe puncte și rețea stare a drumurilor de comunicațiune, mai cu seamă în acest timp al anului, o scurtă prelungire a armistițiului ar prezenta grave inconveniente în practică. Citează în privința acestora rețele neînțelegeri pe fruntariile Munteneșului la încheierea armistițiului, neînțelegeri cauzate de dificultatea comunicațiilor. Pentru toate aceste cuvinte, el socotescă că ar fi nimerit a hotărî un termen mai lung, prelungind armistițiul pe două luni.

Generalul Ignatieff admite binele fundat al considerațiilor alegate de E. S. Plenipotențiarul Turciei în favoarea unui termen mai lung de cât acela ce densul propusese în ședința precedentă. Scopul principal fiind de a asigura pacea, ar dori, tot de odată ca prelungirea armistițiului să procure D-lor Plenipotențiarilor Otomanii, ocaziunea de a da asigurarea de natură a permite să se speră că negociațiunile nu se vor tîrîgăi și că o promptă soluțiune a tutulor cestiunilor supuse la decisiunile Conferinței, va veni îndată să calmeze impaciunța spiritelor, cari așteptă o situațiune limpede. E. S. ar dori să înțeleagă mai bine ideea care ar motiva o prelungire așa de considerabilă.

E. S. Plenipotențiarul Otoman crede că prelungirea de două luni nu pôte lipsi a avea de efect liniștirea spiritelor și a face să se aprecieze dorința de pace care domină în consiliile Conferinței.

Generalul Ignatieff speră că din partea sa, nu este nici o opozițiune la pîrerile D-lor Plenipotențiarilor Otomanii, în ceea ce privește armistițiul.

Contele Chaudordy adaugă că trebuie să se speră că timpul pe cât se va prelunge armistițiul, nu se va perde pentru lucrările Conferinței.

O conversațiune se angajază între Plenipotențiarii Turciei, Austriei și Rusiei, în urma căria s'a convenit ca armistițiul să fie prelungit până la 1 Martie 1877 (st. n.) exclusiv, adică până la moșul nopții a sfîrșitului lui Februarie.

Marchisul Salisbury dăcă armistițiul fiind o dată hotărît între Tarcia și Rusia, astăzi de ore-ce aceste două Puteri sunt de acord pentru prelungirea până la data precisă, nu rămîne Conferinței de cât a lua act de acesta.

Contele de Bourgoing, și dă deplinul său consimțiment la vorbele lui Salisbury și declară din parte-i că aderă la prelungirea armistițiului.

Generalul Ignatieff dăcă în act de dispozițiunile exprimate de Plenipotențiarii Otomanii de a grăbi opera Conferinței.

Pe când s'a ținea ședința, d-nii Plenipotențiarilor Otomanii, informăză pe E. S. Marele-Vizir despre decisiunea ce Conferința a luat.

Din partea sa General Ignatieff ca cel mai vechiu din corpal diplomatic, expediază două telegrame I. I. L. L. Principilor Manteneșului și Serbiei pentru a le notifica aceeași decisiune și a-i ruga să lucreze în consecință.

E. S. Primul Plenipotențiar Otoman, în cuvîntul și se exprimă în termenii următorii:

„Plenipotențiarul Otomanii și-au făcut o datorie de a studia lucrarea ce li se dădese în ședința precedentă, cu totă atențiunea ce merită. Pot deci să comuniche chiar de astași Conferinței, reflesionile ce în complect le-a sugerat acest studiu, numai, avînd a reveni mai tîrziu asupra unor diferite puncte pe care s'a vor abține pentru un moment a le atinge într'un mod special.

Referîndu-se la acordurile convenite între Puteri, cine-va gîsescă că a fost înțelegerea că Conferința s'a întruniat pe baza integrității și independenței Imperiului; că în ceea ce concernă Serbia și Manteneș, s'a va reveni la *Statu quo ante*; și că în ceea ce privește provinciile de nord ale Turciei din Europa, era vorba de a le conceda un sistem de instituții locale cari

ar da populațiilor un control ore-careimic mai adevărat și mai just nu se pôte dice. Casa domeniailă are un deficit ore-care, este adevărat, însă deficitul acesta este numai din cauza neincasărilor; valorile însă există și sunt asigurate în ipotecă. Dacă un particular împrumut pe cine-va cu bani asigurîndu-l în ipotecă, și acel cine-va nu l' răspunde la timp banii, se pôte dice că acel particular a sărăcit? Tocmai așa este și cu casa domeniailă. Pentru casa rurală asemenea decă există un deficit, legea chiar a acestei case prevede cum are să se acopere acel deficit, fără ca Statul să piardă nimic; numai guvernele trecute nu au găsit că venise timpul de a aplica acele dispozițiuni, ale legii, și acum noi vedem că a venit timpul de a le aplica. D-nu Starza a dăis apoi că avem o datorie publică de 200 milioane. Nu este adevărat însă că trebuie să scădem ceva din această sumă pentru drumurile de fer cari ne aparțin? D. Starza a dăis că Europa ne cunoșce situațiunea mai bine ca noi. Și eu dăic tot ast-fel dără tocmai pentru că o cunoșce, scie că nu este așa cum o prezintă d. Starza, căci atunci valorile noastre ar avea sôrta valorilor din Turcia, din Egypt, etc., adică 14 și 15 pentru sută, pe cîtă vreme, d-lor, vedem că sunt mult mai urcate. Conchid d-r d-lor și dăic: situațiunea este grea, este foarte grea, nu însă așa cum pretinde d. Starza, și sunt și eu de pîreră, cum sunt toți românii, ca să ne punem tot patriotismul pentru a o salva.

(Va urma).

SENATUL

Sedința de la 20 Ianuarie 1877.

Ședința se deschide la 1 și jumătate ore p. m. cu 38 d-ni senatori prezenți, sub președința d-lui M. Cogălniceanu.

La ordinea zilei este continuarea discuțiunii asupra interpelării d-lui Sturza relativă la situațiunea financiară.

D. D. Sturza. Nu pot fi satisfăcut de răspunsul d-lui ministru de Finance. Mi s'a dăis că am făcut parodoxe și că am exagerat situațiunea; cred însă că nimeni nu și pôte închipui că în timpuri așa de grave ca acelea în care trăim, așa putea eu să glumesc. Mențin toate cele ce am dăis și asigur că sunt esacte. Mă tem, d-le ministru de Finance ca exagerările mele să nu fie ca calul de lemn de la Troja pe care Grecii l-au introdus în cetateși prin care au pus mâna pe ea. Voi lua una câte una dăsele d-lui ministru și voi răspunde în parte. S'a dăis că trebuie să nu dăm situațiunea pe față ca să nu ne perdem creditul. Apoi străinii cunosc această situațiune, și rēul este că numai noi nu o cunoșcem sēu nu voim să o cunoșcem. Situațiunea noastră în adevăr nu este desperată dără decă nu vom aduce un remediu urgent ea va deveni astfel. D-sa dăic că probăză cu cifre că situațiunea Casei domeniailă și a celei rurale, este tocmai precum a prezentat-o în ședința de ieri și că deficitele sunt tocmai precum le-a spus. În privința datoriei publice mi s'a dăis că nu am ținut compt de datorile amortisate; și aci eu cred că lucrurile stăd mai rău chiar de cât le-am spus. D-nu ministru a dăis că datorია noastră publică este mai mult pentru drumurile de fer și că aceste drumuri decă trebuie inserise la pasivul situațiunii, trebuie inserise și la activ, fiind-că sunt o avuție ce există în țără. Acesta nu este esact; noi nu putem inserie la activ de cât linia București-Giurgiu căci cele-alte sunt proprietatea străinilor și nu ne vor aparține de cât peste 90 de ani. — D-lor senatori, am făcut interpelarea nu pentru ca să vorbesc; nici nu posed talentul nici nu sunt limbut. Am luat cuvîntul pentru că eu mă inflozez când mă gîndesc la situațiunea noastră. Decă în cinci ani nu vom întrebnița mijlocele de remediare de care dispunem, atunci eu vęd ruina acestei țări așa de bine cum vęd în momentul în care vorbesc este diuă. Să ne gîndim la nu lucru că poporul nostru nu are să trăiască numai cât vom trăi noi și trebuie să-i lășăm și lui ce-va. Constat că într-adevăr există un imens progres în țără, de un secol încôce; însă trebuie să ne silim a păstra acest progres ca să fim bine cvențiți de posteritate. Am onôro a depune pe biuroul Senatului această moțiune:

„Avînd în vedere greua datorie flotantă care apasă tesaurul public.

„Avînd în vedere că deficitele anuale ce care se soldăză bugetele produc o disordine în afacerile financiare și economice ale țării, căreia trebuie pus un capăt, propun:

„Senatul să invite pe ministru ca să ia mijlocele cele mai eficace pentru ca bugetul anului 1877 să se echilibreze în realitate.

D. ministru de finance. Iacū, d-lor ce am dăis în privința Casei domeniailă și cred că

ședința se deschide la 1 și jumătate ore p. m. cu 38 d-ni senatori prezenți, sub președința d-lui M. Cogălniceanu. La ordinea zilei este continuarea discuțiunii asupra interpelării d-lui Sturza relativă la situațiunea financiară. D. D. Sturza. Nu pot fi satisfăcut de răspunsul d-lui ministru de Finance. Mi s'a dăis că am făcut parodoxe și că am exagerat situațiunea; cred însă că nimeni nu și pôte închipui că în timpuri așa de grave ca acelea în care trăim, așa putea eu să glumesc. Mențin toate cele ce am dăis și asigur că sunt esacte. Mă tem, d-le ministru de Finance ca exagerările mele să nu fie ca calul de lemn de la Troja pe care Grecii l-au introdus în cetateși prin care au pus mâna pe ea. Voi lua una câte una dăsele d-lui ministru și voi răspunde în parte. S'a dăis că trebuie să nu dăm situațiunea pe față ca să nu ne perdem creditul. Apoi străinii cunosc această situațiune, și rēul este că numai noi nu o cunoșcem sēu nu voim să o cunoșcem. Situațiunea noastră în adevăr nu este desperată dără decă nu vom aduce un remediu urgent ea va deveni astfel. D-sa dăic că probăză cu cifre că situațiunea Casei domeniailă și a celei rurale, este tocmai precum a prezentat-o în ședința de ieri și că deficitele sunt tocmai precum le-a spus. În privința datoriei publice mi s'a dăis că nu am ținut compt de datorile amortisate; și aci eu cred că lucrurile stăd mai rău chiar de cât le-am spus. D-nu ministru a dăis că datorია noastră publică este mai mult pentru drumurile de fer și că aceste drumuri decă trebuie inserise la pasivul situațiunii, trebuie inserise și la activ, fiind-că sunt o avuție ce există în țără. Acesta nu este esact; noi nu putem inserie la activ de cât linia București-Giurgiu căci cele-alte sunt proprietatea străinilor și nu ne vor aparține de cât peste 90 de ani. — D-lor senatori, am făcut interpelarea nu pentru ca să vorbesc; nici nu posed talentul nici nu sunt limbut. Am luat cuvîntul pentru că eu mă inflozez când mă gîndesc la situațiunea noastră. Decă în cinci ani nu vom întrebnița mijlocele de remediare de care dispunem, atunci eu vęd ruina acestei țări așa de bine cum vęd în momentul în care vorbesc este diuă. Să ne gîndim la nu lucru că poporul nostru nu are să trăiască numai cât vom trăi noi și trebuie să-i lășăm și lui ce-va. Constat că într-adevăr există un imens progres în țără, de un secol încôce; însă trebuie să ne silim a păstra acest progres ca să fim bine cvențiți de posteritate. Am onôro a depune pe biuroul Senatului această moțiune:

„Avînd în vedere greua datorie flotantă care apasă tesaurul public.

„Avînd în vedere că deficitele anuale ce care se soldăză bugetele produc o disordine în afacerile financiare și economice ale țării, căreia trebuie pus un capăt, propun:

„Senatul să invite pe ministru ca să ia mijlocele cele mai eficace pentru ca bugetul anului 1877 să se echilibreze în realitate.

D. ministru de finance. Iacū, d-lor ce am dăis în privința Casei domeniailă și cred că

ședința se deschide la 1 și jumătate ore p. m. cu 38 d-ni senatori prezenți, sub președința d-lui M. Cogălniceanu. La ordinea zilei este continuarea discuțiunii asupra interpelării d-lui Sturza relativă la situațiunea financiară. D. D. Sturza. Nu pot fi satisfăcut de răspunsul d-lui ministru de Finance. Mi s'a dăis că am făcut parodoxe și că am exagerat situațiunea; cred însă că nimeni nu și pôte închipui că în timpuri așa de grave ca acelea în care trăim, așa putea eu să glumesc. Mențin toate cele ce am dăis și asigur că sunt esacte. Mă tem, d-le ministru de Finance ca exagerările mele să nu fie ca calul de lemn de la Troja pe care Grecii l-au introdus în cetateși prin care au pus mâna pe ea. Voi lua una câte una dăsele d-lui ministru și voi răspunde în parte. S'a dăis că trebuie să nu dăm situațiunea pe față ca să nu ne perdem creditul. Apoi străinii cunosc această situațiune, și rēul este că numai noi nu o cunoșcem sēu nu voim să o cunoșcem. Situațiunea noastră în adevăr nu este desperată dără decă nu vom aduce un remediu urgent ea va deveni astfel. D-sa dăic că probăză cu cifre că situațiunea Casei domeniailă și a celei rurale, este tocmai precum a prezentat-o în ședința de ieri și că deficitele sunt tocmai precum le-a spus. În privința datoriei publice mi s'a dăis că nu am ținut compt de datorile amortisate; și aci eu cred că lucrurile stăd mai rău chiar de cât le-am spus. D-nu ministru a dăis că datorია noastră publică este mai mult pentru drumurile de fer și că aceste drumuri decă trebuie inserise la pasivul situațiunii, trebuie inserise și la activ, fiind-că sunt o avuție ce există în țără. Acesta nu este esact; noi nu putem inserie la activ de cât linia București-Giurgiu căci cele-alte sunt proprietatea străinilor și nu ne vor aparține de cât peste 90 de ani. — D-lor senatori, am făcut interpelarea nu pentru ca să vorbesc; nici nu posed talentul nici nu sunt limbut. Am luat cuvîntul pentru că eu mă inflozez când mă gîndesc la situațiunea noastră. Decă în cinci ani nu vom întrebnița mijlocele de remediare de care dispunem, atunci eu vęd ruina acestei țări așa de bine cum vęd în momentul în care vorbesc este diuă. Să ne gîndim la nu lucru că poporul nostru nu are să trăiască numai cât vom trăi noi și trebuie să-i lășăm și lui ce-va. Constat că într-adevăr există un imens progres în țără, de un secol încôce; însă trebuie să ne silim a păstra acest progres ca să fim bine cvențiți de posteritate. Am onôro a depune pe biuroul Senatului această moțiune:

„Avînd în vedere greua datorie flotantă care apasă tesaurul public.

„Avînd în vedere că deficitele anuale ce care se soldăză bugetele produc o disordine în afacerile financiare și economice ale țării, căreia trebuie pus un capăt, propun:

„Senatul să invite pe ministru ca să ia mijlocele cele mai eficace pentru ca bugetul anului 1877 să se echilibreze în realitate.

D. ministru de finance. Iacū, d-lor ce am dăis în privința Casei domeniailă și cred că

ședința se deschide la 1 și jumătate ore p. m. cu 38 d-ni senatori prezenți, sub președința d-lui M. Cogălniceanu. La ordinea zilei este continuarea discuțiunii asupra interpelării d-lui Sturza relativă la situațiunea financiară. D. D. Sturza. Nu pot fi satisfăcut de răspunsul d-lui ministru de Finance. Mi s'a dăis că am făcut parodoxe și că am exagerat situațiunea; cred însă că nimeni nu și pôte închipui că în timpuri așa de grave ca acelea în care trăim, așa putea eu să glumesc. Mențin toate cele ce am dăis și asigur că sunt esacte. Mă tem, d-le ministru de Finance ca exagerările mele să nu fie ca calul de lemn de la Troja pe care Grecii l-au introdus în cetateși prin care au pus mâna pe ea. Voi lua una câte una dăsele d-lui ministru și voi răspunde în parte. S'a dăis că trebuie să nu dăm situațiunea pe față ca să nu ne perdem creditul. Apoi străinii cunosc această situațiune, și rēul este că numai noi nu o cunoșcem sēu nu voim să o cunoșcem. Situațiunea noastră în adevăr nu este desperată dără decă nu vom aduce un remediu urgent ea va deveni astfel. D-sa dăic că probăză cu cifre că situațiunea Casei domeniailă și a celei rurale, este tocmai precum a prezentat-o în ședința de ieri și că deficitele sunt tocmai precum le-a spus. În privința datoriei publice mi s'a dăis că nu am ținut compt de datorile amortisate; și aci eu cred că lucrurile stăd mai rău chiar de cât le-am spus. D-nu ministru a dăis că datorია noastră publică este mai mult pentru drumurile de fer și că aceste drumuri decă trebuie inserise la pasivul situațiunii, trebuie inserise și la activ, fiind-că sunt o avuție ce există în țără. Acesta nu este esact; noi nu putem inserie la activ de cât linia București-Giurgiu căci cele-alte sunt proprietatea străinilor și nu ne vor aparține de cât peste 90 de ani. — D-lor senatori, am făcut interpelarea nu pentru ca să vorbesc; nici nu posed talentul nici nu sunt limbut. Am luat cuvîntul pentru că eu mă inflozez când mă gîndesc la situațiunea noastră. Decă în cinci ani nu vom întrebnița mijlocele de remediare de care dispunem, atunci eu vęd ruina acestei țări așa de bine cum vęd în momentul în care vorbesc este diuă. Să ne gîndim la nu lucru că poporul nostru nu are să trăiască numai cât vom trăi noi și trebuie să-i lășăm și lui ce-va. Constat că într-adevăr există un imens progres în țără, de un secol încôce; însă trebuie să ne silim a păstra acest progres ca să fim bine cvențiți de posteritate. Am onôro a depune pe biuroul Senatului această moțiune:

„Avînd în vedere greua datorie flotantă care apasă tesaurul public.

„Avînd în vedere că deficitele anuale ce care se soldăză bugetele produc o disordine în afacerile financiare și economice ale țării, căreia trebuie pus un capăt, propun:

„Senatul să invite pe ministru ca să ia mijlocele cele mai eficace pentru ca bugetul anului 1877 să se echilibreze în realitate.

D. ministru de finance. Iacū, d-lor ce am dăis în privința Casei domeniailă și cred că

ședința se deschide la 1 și jumătate ore p. m. cu 38 d-ni senatori prezenți, sub președința d-lui M. Cogălniceanu. La ordinea zilei este continuarea discuțiunii asupra interpelării d-lui Sturza relativă la situațiunea financiară. D. D. Sturza. Nu pot fi satisfăcut de răspunsul d-lui ministru de Finance. Mi s'a dăis că am făcut parodoxe și că am exagerat situațiunea; cred însă că nimeni nu și pôte închipui că în timpuri așa de grave ca acelea în care trăim, așa putea eu să glumesc. Mențin toate cele ce am dăis și asigur că sunt esacte. Mă tem, d-le ministru de Finance ca exagerările mele să nu fie ca calul de lemn de la Troja pe care Grecii l-au introdus în cetateși prin care au pus mâna pe ea. Voi lua una câte una dăsele d-lui ministru și voi răspunde în parte. S'a dăis că trebuie să nu dăm situațiunea pe față ca să nu ne perdem creditul. Apoi străinii cunosc această situațiune, și rēul este că numai noi nu o cunoșcem sēu nu voim să o cunoșcem. Situațiunea noastră în adevăr nu este desperată dără decă nu vom aduce un remediu urgent ea va deveni astfel. D-sa dăic că probăză cu cifre că situațiunea Casei domeniailă și a celei rurale, este tocmai precum a prezentat-o în ședința de ieri și că deficitele sunt tocmai precum le-a spus. În privința datoriei publice mi s'a dăis că nu am ținut compt de datorile amortisate; și aci eu cred că lucrurile stăd mai rău chiar de cât le-am spus. D-nu ministru a dăis că datorია noastră publică este mai mult pentru drumurile de fer și că aceste drumuri decă trebuie inserise la pasivul situațiunii, trebuie inserise și la activ, fiind-că sunt o avuție ce există în țără. Acesta nu este esact; noi nu putem inserie la activ de cât linia București-Giurgiu căci cele-alte sunt proprietatea străinilor și nu ne vor aparține de cât peste 90 de ani. — D-lor senatori, am făcut interpelarea nu pentru ca să vorbesc; nici nu posed talentul nici nu sunt limbut. Am luat cuvîntul pentru că eu mă inflozez când mă gîndesc la situațiunea noastră. Decă în cinci ani nu vom întrebnița mijlocele de remediare de care dispunem, atunci eu vęd ruina acestei țări așa de bine cum vęd în momentul în care vorbesc este diuă. Să ne gîndim la nu lucru că poporul nostru nu are să trăiască numai cât vom trăi noi și trebuie să-i lășăm și lui ce-va. Constat că într-adevăr există un imens progres în țără, de un secol încôce; însă trebuie să ne silim a păstra acest progres ca să fim bine cvențiți de posteritate. Am onôro a depune pe biuroul Senatului această moțiune:

„Avînd în vedere greua datorie flotantă care apasă tesaurul public.

„Avînd în vedere că deficitele anuale ce care se soldăză bugetele produc o disordine în afacerile financiare și economice ale țării, căreia trebuie pus un capăt, propun:

„Senatul să invite pe ministru ca să ia mijlocele cele mai eficace pentru ca bugetul anului 1877 să se echilibreze în realitate.

D. ministru de finance. Iacū, d-lor ce am dăis în privința Casei domeniailă și cred că

ședința se deschide la 1 și jumătate ore p. m. cu 38 d-ni senatori prezenți, sub președința d-lui M. Cogălniceanu. La ordinea zilei este continuarea discuțiunii asupra interpelării d-lui Sturza relativă la situațiunea financiară. D. D. Sturza. Nu pot fi satisfăcut de răspunsul d-lui ministru de Finance. Mi s'a dăis că am făcut parodoxe și că am exagerat situațiunea; cred însă că nimeni nu și pôte închipui că în timpuri așa de grave ca acelea în care trăim, așa putea eu să glumesc. Mențin toate cele ce am dăis și asigur că sunt esacte. Mă tem, d-le ministru de Finance ca exagerările mele să nu fie ca calul de lemn de la Troja pe care Grecii l-au introdus în cetateși prin care au pus mâna pe ea. Voi lua una câte una dăsele d-lui ministru și voi răspunde în parte. S'a dăis că trebuie să nu dăm situațiunea pe față ca să nu ne perdem creditul. Apoi străinii cunosc această situațiune, și rēul este că numai noi nu o cunoșcem sēu nu voim să o cunoșcem. Situațiunea noastră în adevăr nu este desperată dără decă nu vom aduce un remediu urgent ea va deveni astfel. D-sa dăic că probăză cu cifre că situațiunea Casei domeniailă și a celei rurale, este tocmai precum a prezentat-o în ședința de ieri și că deficitele sunt tocmai precum le-a spus. În privința datoriei publice mi s'a dăis că nu am ținut compt de datorile amortisate; și aci eu cred că lucrurile stăd mai rău chiar de cât le-am spus. D-nu ministru a dăis că datorია noastră publică este mai mult pentru drumurile de fer și că aceste drumuri decă trebuie inserise la pasivul situațiunii, trebuie inserise și la activ, fiind-că sunt o avuție ce există în țără. Acesta nu este esact; noi nu putem inserie la activ de cât linia București-Giurgiu căci cele-alte sunt proprietatea străinilor și nu ne vor aparține de cât peste 90 de ani. — D-lor senatori, am făcut interpelarea nu pentru ca să vorbesc; nici nu posed talentul nici nu sunt limbut. Am luat cuvîntul pentru că eu mă inflozez când mă gîndesc la situațiunea noastră. Decă în cinci ani nu vom întrebnița mijlocele de remediare de care dispunem, atunci eu vęd ruina acestei țări așa de bine cum vęd în momentul în care vorbesc este diuă. Să ne gîndim la nu lucru că poporul nostru nu are să trăiască numai cât vom trăi noi și trebuie să-i lășăm și lui ce-va. Constat că într-adevăr există un imens progres în țără, de un secol încôce; însă trebuie să ne silim a păstra acest progres ca să fim bine cvențiți de posteritate. Am onôro a depune pe biuroul Senatului această moțiune:

„Avînd în vedere greua datorie flotantă care apasă tesaurul public.

„Avînd în vedere că deficitele anuale ce care se soldăză bugetele produc o disordine în afacerile financiare și economice ale țării, căreia trebuie pus un capăt, propun:

„Senatul să invite pe ministru ca să ia mijlocele cele mai eficace pentru ca bugetul anului 1877 să se echilibreze în realitate.

D. ministru de finance. Iacū, d-lor ce am dăis în privința Casei domeniailă și cred că

ședința se deschide la 1 și jumătate ore p. m. cu 38 d-ni senatori prezenți, sub președința d-lui M. Cogălniceanu. La ordinea zilei este continuarea discuțiunii asupra interpelării d-lui Sturza relativă la situațiunea financiară. D. D. Sturza. Nu pot fi satisfăcut de răspunsul d-lui ministru de Finance. Mi s'a dăis că am făcut parodoxe și că am exagerat situațiunea; cred însă că nimeni nu și pôte închipui că în timpuri așa de grave ca acelea în care trăim, așa putea eu să glumesc. Mențin toate cele ce am dăis și asigur că sunt esacte. Mă tem, d-le ministru de Finance ca exagerările mele să nu fie ca calul de lemn de la Troja pe care Grecii l-au introdus în cetateși prin care au pus mâna pe ea. Voi lua una câte una dăsele d-lui ministru și voi răspunde în parte. S'a dăis că trebuie să nu dăm situațiunea pe față ca să nu ne perdem creditul. Apoi străinii cunosc această situațiune, și rēul este că numai noi nu o cunoșcem sēu nu voim să o cunoșcem. Situațiunea noastră în adevăr nu este desperată dără decă nu vom aduce un remediu urgent ea va deveni astfel. D-sa dăic că probăză cu cifre că situațiunea Casei domeniailă și a celei rurale, este tocmai precum a prezentat-o în ședința de ieri și că deficitele sunt tocmai precum le-a spus. În privința datoriei publice mi s'a dăis că nu am ținut compt de datorile amortisate; și aci eu cred că lucrurile stăd mai rău chiar de cât le-am spus. D-nu ministru a dăis că datorია noastră publică este mai mult pentru drumurile de fer și că aceste drumuri decă trebuie inserise la pasivul situațiunii, trebuie inserise și la activ, fiind-că sunt o avuție ce există în țără. Acesta nu este esact; noi nu putem inserie la activ de cât linia București-Giurgiu căci cele-alte sunt proprietatea străinilor și nu ne vor aparține de cât peste 90 de ani. — D-lor senatori, am făcut interpelarea nu pentru ca să vorbesc; nici nu posed talentul nici nu sunt limbut. Am luat cuvîntul pentru că eu mă inflozez când mă gîndesc la situațiunea noastră. Decă în cinci ani nu vom întrebnița mijlocele de remediare de care dispunem, atunci eu vęd ruina acestei țări așa de bine cum vęd în momentul în care vorbesc este diuă. Să ne gîndim la nu lucru că poporul nostru nu are să trăiască numai cât vom trăi noi și trebuie să-i lășăm și lui ce-va. Constat că într-adevăr există un imens progres în țără, de un secol încôce; însă trebuie să ne silim a păstra acest progres ca să fim bine cvențiți de posteritate. Am onôro a depune pe biuroul Senatului această moțiune:

„Avînd în vedere greua datorie flotantă care apasă tesaurul public.

„Avînd în vedere că deficitele anuale ce care se soldăză bugetele produc o disordine în afacerile financiare și economice ale țării, căreia trebuie pus un capăt, propun:

„Senatul să invite pe ministru ca să ia mijlocele cele mai eficace pentru ca bugetul anului 1877 să se echilibreze în realitate.

D. ministru de finance. Iacū, d-lor ce am dăis în privința Casei domeniailă și cred că

ședința se deschide la 1 și jumătate ore p. m. cu 38 d-ni senatori prezenți, sub președința d-lui M. Cogălniceanu. La ordinea zilei este continuarea discuțiunii asupra interpelării d-lui Sturza relativă la situațiunea financiară. D. D. Sturza. Nu pot fi satisfăcut de răspunsul d-lui ministru de Finance. Mi s'a dăis că am făcut parodoxe și că am exagerat situațiunea; cred însă că nimeni nu și pôte închipui că în timpuri așa de grave ca acelea în care trăim, așa putea eu să glumesc. Mențin toate cele ce am dăis și asigur că sunt esacte. Mă tem, d-le ministru de Finance ca exagerările mele să nu fie ca calul de lemn de la Troja pe care Grecii l-au introdus în cetateși prin care au pus mâna pe ea. Voi lua una câte una dăsele d-lui ministru și voi răspunde în parte. S'a dăis că trebuie să nu dăm situațiunea pe față ca să nu ne perdem creditul. Apoi străinii cunosc această situațiune, și rēul este că numai noi nu o cunoșcem sēu nu voim să o cunoșcem. Situațiunea noastră în adevăr nu este desperată dără decă nu vom aduce un remediu urgent ea va deveni astfel. D-sa dăic că probăză cu cifre că situațiunea Casei domeniailă și a celei rurale, este tocmai precum a prezentat-o în ședința de ieri și că deficitele sunt tocmai precum le-a spus. În privința datoriei publice mi s'a dăis că nu am ținut compt de datorile amortisate; și aci eu cred că lucrurile stăd mai rău chiar de cât le-am spus. D-nu ministru a dăis că datorია noastră publică este mai mult pentru drumurile de fer și că aceste drumuri decă trebuie inserise la pasivul situațiunii, trebuie inserise și la activ, fiind-că sunt o avuție ce există în țără. Acesta nu este esact; noi nu putem inserie la activ de cât linia București-Giurgiu căci cele-alte sunt proprietatea străinilor și nu ne vor aparține de cât peste 90 de ani. — D-lor senatori, am făcut interpelarea nu pentru ca să vorbesc; nici nu posed talentul nici nu sunt limbut. Am luat cuvîntul pentru că eu mă inflozez când mă gîndesc la situațiunea noastră. Decă în cinci ani nu vom întrebnița mijlocele de remediare de care dispunem, atunci eu vęd ruina acestei țări așa de bine cum vęd în momentul în care vorbesc este diuă. Să ne gîndim la nu lucru că poporul nostru nu are să trăiască numai cât vom trăi noi și trebuie să-i lășăm și lui ce-va. Constat că într-adevăr există un imens progres în țără, de un secol încôce; însă trebuie să ne silim a păstra acest progres ca să fim bine cvențiți de posteritate. Am onôro a depune pe biuroul Senatului această moțiune:

„Avînd în vedere greua datorie flotantă care apasă tesaurul public.

„Avînd în vedere că deficitele anuale ce care se soldăză bugetele produc o disordine în afacerile financiare și economice ale țării, căreia trebuie pus un capăt, propun:

„Senatul să invite pe ministru ca să ia mijlocele cele mai eficace pentru ca bugetul anului 1877 să se echilibreze în realitate.

D. ministru de finance. Iacū, d-lor ce am dăis în privința Casei domeniailă și cred că

ședința se deschide la 1 și jumătate ore p. m. cu 38 d-ni senatori prezenți, sub președința d-lui M. Cogălniceanu. La ordinea zilei este continuarea discuțiunii asupra interpelării d-lui Sturza relativă la situațiunea financiară. D. D. Sturza. Nu pot fi satisfăcut de răspunsul d-lui ministru de Finance. Mi s'a dăis că am făcut parodoxe și că am exagerat situațiunea; cred însă că nimeni nu și pôte închipui că în timpuri așa de grave ca acelea în care trăim, așa putea eu să glumesc. Mențin toate cele ce am dăis și asigur că sunt esacte. Mă tem, d-le ministru de Finance ca exagerările mele să nu fie ca calul de lemn de la Troja pe care Grecii l-au introdus în cetateși prin care au pus mâna pe ea. Voi lua una câte una dăsele d-lui ministru și voi răspunde în parte. S'a dăis că trebuie să nu dăm situațiunea pe față ca să nu ne perdem creditul. Apoi străinii cunosc această situațiune, și rēul este că numai noi nu o cunoșcem sēu nu voim să o cunoșcem. Situațiunea noastră în adevăr nu este desperată dără decă nu vom aduce un remediu urgent ea va deveni astfel. D-sa dăic că probăză cu cifre că situațiunea Casei domeniailă și a celei rurale, este tocmai precum a prezentat-o în ședința de ieri și că deficitele sunt tocmai precum le-a spus. În privința datoriei publice mi s'a dăis că nu am ținut compt de datorile amortisate; și aci eu cred că lucrurile stăd mai rău chiar de cât le-am spus. D-nu ministru a dăis că datorია noastră publică este mai mult pentru drumurile de fer și că aceste drumuri decă trebuie inserise la pasivul situațiunii, trebuie inserise și la activ, fiind-că sunt o avuție ce există în țără. Acesta nu este esact; noi nu putem inserie la activ de cât linia București-Giurgiu căci cele-alte sunt proprietatea străinilor și nu ne vor aparține de cât peste 90 de ani. — D-lor senatori, am făcut interpelarea nu pentru ca să vorbesc; nici nu posed talentul nici nu sunt limbut. Am luat cuvîntul pentru că eu mă inflozez când mă gîndesc la situațiunea noastră. Decă în cinci ani nu vom întrebnița mijlocele de remediare de care dispunem, atunci eu vęd ruina acestei țări așa de bine cum vęd în momentul în care vorbesc este diuă. Să ne gîndim la nu lucru că poporul nostru nu are să trăiască numai cât vom trăi noi și trebuie să-i lășăm și lui ce-va. Constat că într-adevăr există un imens progres în țără, de un secol încôce; însă trebuie să ne silim a păstra acest progres ca să fim bine cvențiți de posteritate. Am onôro a depune pe biuroul Senatului această moțiune:

„Avînd în vedere greua datorie flotantă care apasă tesaurul public.

„Avînd în vedere că deficitele anuale ce

tite în Camera, că "ne am croit o haină prea largă pentru corpul nostru." Trebuie să recunoștem real, să ne îngrijim toți de el, să lășăm arele personale, să ne unim cu toții și să așezăm la remediere ce se pot aduce. (aplaude prelungite.)

D. General Florescu. În urma îndelungatei discuții ce s'a ardat mi rămâne prea puțin de spus. Mai înteu în chestiunea cifrelor prezentate nu mă preocup decât ele sunt exacte și mă declar incompetent de a le discuta. Am așteptat însă cu nerăbdare să vedem ce soluții propune D. Sturza pentru stăpîrea rului. Când însă le am văzut am rămas surprins. D-sa a propus mai înteu ridicarea taxelor asupra băturilor spiritose. De ce atunci acusa așa de tare pe un fost ministru care le înființase?

Al doilea mijloc propus de D-sa a fost reducerea bugetului armatei. Derr atunci trebuia să dică mai bine desființarea cu totul a acestei instituții, căci a se reduce acest buget la 7 milioane este a desorganiza cu totul armata. Ni s'a d'is că nu trebuie să lășăm exemple de la statele cele mari. Vom lua d'eri exemple de la statele cele mici. Voi lua pe Belgia. Bugetul armatei în Belgia este de 42 milioane, adica a 5-a parte din bugetul ei și în această cifră nu intră și fortificațiile; numai fortificațiile de la Anvers au costat 70 și 80 milioane. În privința numărului armatei constat că cu totu puținimea bugetului nostru, armata noastră diferă prea puțin în număr de cea belgiană.

Totu-și eu nu aș luat cuvântul pentru această interpelare, decât d. Sturza nu ar fi pronunțat aceste grave cuvinte: "nu trebuie să avem armată de tēmă ca să nu ne vie gust de a ne servi cu ea." E în totmai ca cum s'ar dice unui călător: nu lua pistolul cu tine de frică să nu te împucă cu el. Ce fel, când prin tractatul de la Paris, șapte puteri mari se găsesc ca să ne recunoască dreptul de a avea o armată, atunci se găsesc un român, reprezentant al națiunii ca să ne dică că noi nu suntem bărbați și nu trebuie să avem armată? (aplaude în Senat și în tribune.)

Ași înțeleg să mai reducăm din armată când am putea să o improvizăm la un cas de trebuință, căci este în tot-dé-una posibil ca să avem trebuință de ea, căci știți cu toții acea celebră maximă: pacea e istoria înțelepților, d'eri rebelul este istoria omenirei.

Termin cu cuvintele pronunțate de un ilustru bărbat care face parte din acest onor. corp, venerabilul d. Bosianu, care în altă ocaziune a d'is: "Fără armată țera-acesta este condamnată la o eternă minoritate." (aplaude prelungite.)

— Participă la discuție și d-nu Senator Iorgu Radu, care susține că rui situației a început de la darea concesiunii Strousberg. D-sa printr'un lung discurs, de și forte original, însă mult aplaudat, descrie situația țerei noastre, retele care au adus-o, și susține cu totu puterea a nu se atinge nici un ban din bugetul armatei, pentru că acesta este pōte cea d'antōiu instituție națională pe care trebuie să o respectăm, și să nu ne mai comparăm cu Belgia căci noi am avut o belgiă lăsată de la D-șeu d'eri pe care n'am scint să o păstrăm.

D. ministru de Finance. Am luat cuvântul pentru ca să lămuresc numai un punct. Onor. d-nu Lascar Catargi, într'o ședință precedentă a d'is că eu am declarat în Camera că situația financiară prezentată de guvern, este falsă. Nu am voit să răspund atunci pentru că la ordinea zilei era o chestiune forte arduțore și cu totul independent de situația financiară. Aș-tă-și însă când d-nu Degiu repetă această și d. G. Cantacuzino, susține în adevăr că acea situație nu este exactă, răspund și protestez că acea situație ar fi falsă. D-sa așeză efectele de portofoliu și explică cum s'a născut deficitul în această privință.

D. Degiu. Combate d'isese d-lui general Florescu că d-sa ar fi în contra armatei din contră d-sa a fost pentru ea și o va susține în tot-d'a-una.

D. I. Ghica. Răspunde d-lui Cantacuzino la imputarea ce a făcut d-lui Sturza că nu a început situația financiară de la anul 1866; d-sa d'ice că d-nu Sturza nu a făcut de cât ceea ce a putut, și d'eri a început-o de la 1870 nu a făcut-o cu scop de ostilitate în contra guvernului trecut, d'eri și lipsa și dutele. Despre exactitatea situației prezentată de d-nu Sturza, se pōte prea bine ca să fie ore cari erori, d'eri noi vedem pe toți ministrii cari s'au succedat la Finance, prezentându-ne cu situații cari nu sunt exacte. S'a murgint discuția asupra unei sume de 8,000,000,

o cifră de portofoliu. D. Sturza a explicat-o într'un fel, d. Cantacuzino alt-fel, și d. ministru de Finance într'alt fel. Ceea ce rezultă însă din toate acestea este că deficit există.

Nu trebuie să fim optimiști. Nu trebuie să ne facem iluzii că suntem avuți și că o să plătim datoriile. Avera noastră mai stă în moșii; d-vōstră știți însă că ele sunt cu totul deprețiate și că nu mai s'au o epocă ca la '56 și '58. Trebuie să recunoștem că avem trebuință de reduceri, și fără să hotărîm noi de unde anume avem să le facem să se lase guvernului această grijă. D-sa termină cerând a se vota moțiunea d-lui Sturza.

După închiderea discuției se decide ca moțiunea d-lui Sturza să fie trimisă la secțiune.

Ședința se ridică la 6 ore s'era.

Domnule Redactor,

De și citesc ziarul d-v. adesea cu mult interes, totuși numărul de la 11 curent mi scăpase. Un amic însă mi'l procură și mi' atrase atențiunea asupra unui articol început pe prima pagină. În care vedu că este vorba de un fost profesoare de la un Gymnasiu, eliminat din corpul profesoral numai după un raport "pasionat" al directorului respectiv și fără anquetă prealabilă, de unde decurg, pentru autorul acestui articol, următoarele cuvinte: "Sermană instrucțiune!"

Nu știu intru cât cauza ce tratădă este dreptă, d'eri fiind că nu vedu nici numele profesorului, nici al Gymnasiului, nici al autorului în veri un leșor al acestui articol, nici nu pot admite — o dată cu capul! — că el pōte fi opera redacțiunii (afară de cazul de informații de lațuri cu drumul). mi-a părut că și eu pociu, tot sub anonim, a ve exprime un fel de glumă serioasă, decât mi e permis a mă servi de acești termeni.

Așa d'eri, vă rog, domnule redactore, urmați-mă, tot în interesul sermanei instrucțiunii:

Figurati-vă că există o șolă care are un profesoare care "dă cu practia" p'aci că, și când apare — pe lângă aerul arogant de care este condus către tot ce-l impresoră — obicnucesc une-ori să intre în clasă și, în loc de lecțiuni, să se sue pe cathedra și să citescă ziare, în cât provocă pe scolari a-l întreba: ce mai nou, prin ziare, domnule profesoare? ... alte ori dorme în cancelaria școlii, uitând ora clasei, alte ori în fine când li vine pofta de lecțiuni — intrucesc, la aceiași oră. În aceiași clasă pe scolarii mai multor clase ca și atunci să'i mai rămăe ore libere; — că, după cățiva ani, produsul labōrei acestui profesoare pentru l'ea ce a priimit fără o centesimă scādământ de la quantum prevăduț prin buget, acest produs este... că scolarii nici nu pot descifra (nu citi) bine obiectul ce le-a predat, decât însă bine înțeles — scolarii nu vor fi mai avut pe câte cine-va care, în mod gratuit, să fi ajutat pe d-nu profesoare în lecțiuni; — că, în fine, pe lângă toate ce le are eroul nostru și mania ca s'o calificăm ast-fel, căci pōte nu mania ci alte motive care li aparțin li fac ast-fel — are, d'icem, și mania d'a gratifica cu note rele la conduită (nu la studiu, căci ar sări în ochi) pe toți scolarii cei diligenți și d'a ocupa mereu cu conferințele pe colegii săi, ca, la finele anului școlar — decât conferințele nu vor fi decic espulsiunea acelor scolarii mai de timpuriu, să nu pōtă cel puțin acești bieți copii a se bucura de premi, de mica respalță ce li se acordă drept strădania d'a se distinge. — Vă rog d'eri, domnule redactor, a mi spune ce eslamățiuni

var veni aflându-vă în fața unui asemenea tablou ce ne figurarăm. luându'l drept realitate? Nu e așa că el vo inspiră a vă mânui abilă-vă pană pentru espulsiunea unui asemenea monstruos lucru existente în veri-o șolă a sermanei noastre țeri atât de mult încercată din cauza listelor de tot soiul ce ne explotăesă în toate sensurile și pe o scară din ce în ce mai întinsă? Nu neglițeti d'eri, vă rog, această inspirațiune, în numele patriotismului d-v,

Am d'is. I. H.

Vaslui, 21 Ianuarie 1876.

D-lui redactore al ziarului TIMPUL.

În un ziar oficial al demagogiei din 22 Ianuarie anul curent, se publică în primul său București, o apreciere a celor petrecute în județul Vasluiu privitoare la conflictul prefectului cu Israelii.

Acastă apreciere a cărei falșitate se va dovedi prin anquetă d-lui Pencovic, este acompaniată de o telegramă adresată noelui d'is de cățiva domii cetățenii cari locuiesc în orașul Vasluiu iar nu în județ, afară de trei din ei, priii care cer a nu se priimi demisiunea faimosului prefect Lupășcu, căci cu administrația d-sale, el se află la culmea fericeii; apoi cer o a treia anquetă, compusă din persōue de ale cădășiei.

Pentru ca publicul și d-v. să se pōtă convinge cine sunt persōnele care au scris telegrama, să mi permițeti a le enumera aici:

1. Dimitrie Miclescu. Președintele comitetului permanent.
2. Iorgu Papafli. Membru în consiliul comunal de Vasluiu.
3. Al. Velisari. Fost președinte de tribunal, acel care a delapidat depozitele. (Veți dosarul la trib. Vasluiu).
4. Inginer Vincler. Cunoscut și de copii pentru moralitatea și onestitatea sa.
5. G. Chrisocoleo. Institutul școlii de băieți din Vasluiu.
6. I. Sofronia. Fratele deputatului.
7. D. Carpiș. Un bătrân căduț în copilărie.
8. N. Botez și I. Merigescu, necunoscuți s'eu cel puțin ingineri de ai Statului.
9. Bogdănescu. Amploiat din prefectură s'eu rudă a subprefectului.
10. Zalinca. Leah, farmacist, cumnat s'eu cuseru d-lui deputat Vizanti.
11. Mihailov. Polițaiul orașului Vasluiu.
12. Filip Radu. Casap, șef de bandă electorală, bălăuș și bețiv de meserie.
13. Iancu Ion. Membru al comitetului permanent.
14. Pavel Gorgos. Avocat, membru al comitetului permanent și celui electoral.
15. Perridi. Medicul primar al județului.
16. V. Liatriș. Camnalt medic. primar.
17. N. Georgiu. Perceptor.
18. Al. Florescu. Copist la parchetul procurorului.
19. C. Benisachi. Grefierul Tribunalului.
20. C. Dimitriu, ce li d'ic și Hastău, un bețiv de frunte.
21. Theodorele. Secretarul primăriei.
22. I. Cihodariu. Un bătrân din județ care nu mai are știință de ce face.
23. Dessila. Este avocatul, cel ce era grefier odată cu președintele Velisari.
24. V. Alexandrescu. Avocat, membru în consiliul comunal de Vasluiu.
25. M. Alexandrescu. Amploiat la casierie.
26. Handoc. Supleant de sub-prefectură.
27. St. Ștefănescu. Amploiat al primăriei.
28. I. Romașcu. Sub-prefect de Crasna sau un sub-perceptor din orașul Vasluiu.
29. C. Florescu. Neguțator din Vasluiu.
30. N. Florescu, fiul neguțatorului de mai sus, tot din Vasluiu.
31. Botez, picher la dramurile județene.
32. Costinescu. Fac totum, frate al amploiatului din comitetul permanent.

Iată, D-le Redactor, cine reprezintă greutatea, proprietatea, inteligența și avutul din județul Vasluiu. Termin adaogând proverbial: la un car de ole, destul o micuță.

Al d-vōstră devotat
Un Vasluiu.

CRONICA

Un rezultat al crizei ministeriale. D-l Brătianu, termină mai iute cu criza ministerială dacă nu vrei să'i veți "Românul" la Măreța. Bietul d'is! În numărul de aji bate cu desăvârșire câmpii.

După ce începe a se atribui noi tot ceea

ce s'au făcut ai lor, precum a linguși pe cutare și cutare membru din partidul conservator pentru a li desbina și altele din onestele lor apucături, în cele din urmă frigidurile ministeriale li inferbentă atita în cât se amestecă în creerii lui, Lascar Catargi cu Gambetta, Buffet cu Brătianu, Brătianu cu Catargi, România cu Franca, Franca cu Australia, și în cele din urmă cade gâfșind și murmurând: "Minister! Minister!"

Dacă nu credeți, citiți "Românul" de aji

Concertul Domnișorei Asan. Publicul Bucureșean va avea plăcerea să audă Domnișorea s'era pe domnișora Assan. Grație Măriei Sale Domnei, domnișora Asan a putut să devolve frumōsă' voce printr'un studiu serios cu d-na Sabatier Unger care, după d-na Viardot Garcia, este cea d'inteu profesore de cânt. Domnișora Assan, care s'a produs, după întorcerea sa în București, în mai multe salōne, a produs cea mai plăcută impresiune. Suntem convingeți că toți amatorii de muzică nu vor perde această ocaziune pentru a aplauda pe această jună artistă română. Programul concertului este forte bine ales.

Sala Ateneului. Duminică, 4 (23) Februarie, 1877, concert dat de d-gōra Maria Assan, cu concursul d-lor L. Wiest, Lubicz și Dimitrescu.

Programa: partea I. Trio de d-nii Lubicz, Wiest și Dimitrescu; Barbier (Cavatina), cântat de d-gōra Maria Assan; Solo pentru violență, de d. Dimitrescu; La Faussette, doi ochi, cântat de domnișora Assan. Partea II. Trio, după Ladasson de d-nii Lubicz, Wiest și Dimitrescu. Wiegand, Variations, die Ungeduld, cântate de d-gōra Assan; Solo pentru violină, de d. L. Wiest; Vals cântat de d-gōra Assan. Prețurile locurilor: I-ulu, 10 franci; al II-a, 4 fr. Începutul la 8 ore s'era. Biletete la d. Gebauer și în s'era de concert la sala Ateneului.

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciul privat al TIMPULUI.

Agenția Havas

Constantinopol, 2 Februarie, 8 ore s'era.

Porța a răspuns că va negocia cu Montenegro pe baza de statu-quo și a unei rectificări de frontiere.

Constant-Pașă, munteșarul Bosniei, e însărcinat cu negociațiile.

Viena, 2 Februarie.

D-nul Zwiedinek de Sudenhorst e numit agent diplomatic și consul general din partea guvernamentului austro-ungar pe lângă guvernamentul Alteișei S'ele Principelui Carol al României.

ULTIME SCIRI

Petersburg, 31 Ianuarie

Ziarul "Golos", vorbind despre negociațiile între Turcia și Serbia, d'ice:

"Nici un om înțelept din Rusia nu pōte dori neinoirea rebelului s'erbesc, ale căruia consecințe numai ar încerca chestiunea Orientului. O intrare victorioasă a armatei turce în Belgrad, ar stränge acordul relațiilor reciproce ale puterilor, relațiuni câștigate cu atata silință și cari s'ingure actualmente s'erbesc ca baza pentru o influență folositoare asupra Turciei.

"Dacă Serbia însă va isbuti, ca să dobândescă condiții de pace satisfăcătoare, atunci misiunea puterilor relativ la rezolvarea chestiunii orientale va fi cu mult ușurată."

"Golos", conchide exprimând dorința, ca guvernul s'erbesc se s'au diu joc printr'o pace onorabilă.

Pera, 31 Ianuarie.

Acii circulă scirea, că Rusia are intențiunea d'a se lepăda de tratatul de pace din Paris. Răspunsul Munteșarului la propunerea de pace este nehotărîtor. Ca comisar al Porții pentru o negociere eventuală de pace în Constantinopol, este numit Sava-Pașă, până acama guvernator în insulele Arhipelagului.

Ambasadorul turc din Viena Aleco Pașă a priimit ordinul d'a intra în negocieri cu agentul s'erbesc Zuchicel.

Instrucțiunile lui Aleco Pașă sunt următoarele:

Relativ la teritoriū, se va mântine statu quo, regularea hotarelor dorite de Serbia rămânând rezervată pentru un timp posterior. Pentru acest scop s'ar intruni o comisiune pentru regularizarea hotarului, spre a rezolva această afaceră la fața locului.

Se d'ice, că în Viena se va trata numai despre următoarele gese puncte:

1. Luând tratatul din Paris de la 1856 ca baza și restabilirea statului quo.
2. Determinarea garanțiilor, ce are să dea Serbia, Turciei pentru mântinerea actualor condițiuni de pace.
3. Fixarea termenului, când Turcii vor evacua pozițiile lor actuale în Serbia.

4. Fixarea despăgubirilor de rebel, și termenul, când trebuie să fie plătite.

5. Fixarea termenului viitoare plăți a tributului, și dispozițiunile asupra viitoare putere armate a Serbiei.

Fiind că Sultanul după iucșeerea păcii va libera un nou ferman pentru Principele Milan, se va hotări în urmă d'eri pentru această. Prințul se va duce în persōnă la Constantinopol, s'eu d'eri se va trimite printr'un delegat.

Petrev Effendi a fost trimis la Constantinopol în chestiunea schimbării prizonierilor.

Îndată după constituirea parlamentului s'au crede că vor începe marșaturile în contra Marchisului Salisbury.

Londra, 30 Ianuarie

Ziarul "Times" în revista sa politică recomandă Turcilor ca guvernator al Bulgariei, pe patriotul lui, colonelul Gordon, fost odată în serviciul Chinei și actualmente în serviciul Kediului din Egipt, adică guvernator al Africeii centrale.

"Times" crede că Gordon va conveni tuturor guvernelor creștine, căci nici Austria nu i-ar plăcea un general rus, și nici Rusia nu i-ar plăcea un general austriac.

Viena 31 Ianuarie

Ziarul "Politische Correspondenz" primește din Athina telegrama următoare:

"Atât Sir Henry Elliot, cât și generalul Ignatieff au fost priimiți în audiență de către Rege.

Amândouă au conferit și cu Președintele Consiliului de ministri Comanduros și cu ministrul de esterne.

Înaintea hotelului lui Ignatieff s'au făcut erii demonstrațiuni. O cētă de lucrători bulgari a făcut manifestația în onorea diplomatului rus, ceea ce a provocat o contra demonstrațiune din partea Macedonienilor din provincie turcescă, și cari trăiesc actualmente aci. Ei au fost secundați de locuitorii greci d'aci, și au început a striga: Să trăiesc "Greco-Macedonia".

MINISTERUL ȘI SENATUL

Ministerul demagogiei primește crude lovit. La Senat mai alaltă erii acele faimōse anchete făcute de capii repausatei coalițiunii. — la carli a participat în modul cel mai arbitrar chiar faimosul fetiș al fracțiunii, Neculae Ionescu, — au fost respins de Senat. Acea respingere are cea mai mare însemnătate, căci prin concluziunile raportului se cerea darea în judecată a fostului minister, a tuturor funcționarilor de la prefect până la v'etășel.

D'eri Senatul în înalta sa equitate, convingându-se că, în loc d'o anquetă imparțială, persōnele desemnate și, mai ales faimosul Nicolae Ionescu, n'a procedat de cât cu arbitraritate și violență, — a respinse reporturile, ast-fel că ele sunt astădi nimiceite de corpul cel mai independent al țerei. După această lovitură, se presintă alegerea Colonelului Anghelescu. Aci lovitura este directă ministrului de Rebel.

Senatul, veduând că colonelul Anghelescu n'are vechimea de colonel în activitate cerută de Constituțiune, declară de nulă și ilegală procederea ministrului de Rebel care, contra legii și contra decisiunii definitive a consiliului de rebel li-a dat vechime; apoi respinge alegerea colonelului Anghelescu, cu toți toți ministrii au făcut cele mai mari eforturi și chiar ministrul-președinte a luat partea cea mai activă la discuție. D'eri d. colonel Slăniceanu ar fi un om cu tact ar înțelegă că votul Senatului este un vot de blam pentru domnia sa mai ales și va trebui să se retragă. Vom vedea.

În discuția ce a urmat cu această ocazie, s'a distins Principele Dim. Ghica, care cu verva și francheța li obținută a pus la locul s'eu pe d. Statescu, mai cu s'eu când acest june ministru a cutedat să arunce Senatului ore-cari espresii neconvinișoșe.

CURS DE EFECTE PUBLICE SI DE DEVISE
Bucuresti, 21 Ianuarie 1877.

VALOAREA	Cereta	Ofertia	Precis Anot
Oblig. Rurale 10% 1864	80	80	91
egite la sortii	—	—	—
Impr. Oppenheim 8% 1866	74	74	—
Oblig. Domeniale 8% 1871	74	74	—
egite la sortii	—	—	—
Credit fone Rur. 7%	70	69,5	—
Credit fone Urban	60	—	—
Impr. Mun. Cap. 8% 1875	68	—	—
Pensii (300) dobanda fr. 10	120	—	—
Actii Căile fer. rom. 5% 1868	—	—	—
prioritati 6% 1868	—	—	—
Dacia C-ia de Assig.	—	—	—
Act. (fr. 500) 8% 1871	260	150	—
Romania C-ia de Assig.	—	—	—
Act. (fr. 200) 8% 1873	60	60	—
Mandate	—	—	—
Impr. Municipale fr. 20	21	20,5	—
Act. financiare Romane 8%	—	—	—
Căile ferate Ottomane	—	—	—
Act (fr. 400) 3%	—	—	—
Renta Română	—	—	—
CUPOANE			
Oblig. Rurale p. Octomb. a. c.	98	98	—
Domeniale	—	—	—
Fonciare rurale	—	—	—
Comunale	—	—	—
DEVISE			
Paris	—	—	—
Marseille	995	995	—
Bruksel	—	—	—
Amsterd.	—	—	—
Londra	2510	2509	—
Londra - domicili	—	—	—
Hamburg	—	—	—
Viena	—	—	—
Berlin	175	175	—
Lipsca	—	—	—
Ecompt	—	—	—
Lira Ottomană	—	—	—
Galbeni austr.	—	—	—
Agia c. Argint.	—	—	—

CURSUL VIENEI

Vienna, 1 Februarie (st. n.) 1877.

Metalice	62	95
Naționale	68	20
Renta in aur	74	55
Lose	111	50
Acțiunile băncii	840	—
Credituri	147	80
London	122	60
Obligațiuni rurale ungare	73	60
temeșvar	71	50
transilvane	71	50
Argint in mărfuri	114	60
Ducatul	5	80
Napoleonul	9	80
Marc 100	60	25

SOCIETATEA „ECONOMIA”

din
BUCURESCI

ANUNCIU

Din cauză că nici în ziua de 16 Ianuarie corent, când au fost convocată pentru a doua oară Adunarea generală a acestei Societăți, nu s'a putut întruni de cât un număr foarte mic din Domnii Societari, ast-fel că nu s'a putut ținea ședința, s'a decis a se face o a treia chemare; pentru care Comitetul are onore a invita și d'astă-dată pentru ultima oară pe Domnii membri a se aduna în ziua de Duminecă 23 ale corentei lună Ianuarie la ora 1 ziua tot în Palatul Universității sala Facultății de Științe No. 18 fiind la ordinea zilei următoarele:

1. Prescriptul-Verbale al precedentei adunări.
2. Raportul de situație și budjetul.
3. Numirea comisiunii de verificare.
4. Alegerea întregului comitet pe timp de doi ani.
5. Votarea budjetului.
6. Fixarea maximului de împrumut.
7. Ori ce alte propuneri venite din partea D-lor membri, conform art. 42 din Statute.

p. Președinte: C. Trotenu.
Secretar: D. Atanasescu.

SALA CIRCULUI

Duminecă, 23 Ianuarie 1877

BALU MASCATU

Musica Militară a Regimentului I-ii sub conducerea Maestrului de Capelă d-nul **SCHOLTISCH** și plăcuta bandă de lăutari, a d-lui **Niță Colțatu**

vor executa, alternativamente, cele mai frumoase dansuri Naționale și de Salon.

Inceputul la 8 1/2 ore seara.

SALLE DE L'ATHENEES

Dimanche le 4 (23) Fevrier 1877

CONCERT

donne par
M-elle MARIE ASSAN
avec le concours de
Mrs L. Wiest, Lubicz et Dimitresco
PROGRAMME:

- I. PARTIE**
1. Trio (1-er partie) Mrs Lubicz, Wiest et Dimitresco Judassohn
 2. Barbier (Cavatina), chanté par M-elle Marie Assan Rossini
 3. Solo pour violoncello, exec. par Mr Dimitresco Ed. Weber (La Fauvette, chantés par Ed. Weber)
 4. (Doi ochi. M-elle Assan Ventura

- II. PARTIE**
5. Trio, (2-me, 3-me et 4-me partie) Mrs Lubicz, Wiest, et Dimitresco Judassohn (Wiegenlied chantés par I. Brahms)
 6. (Variations chantés par M-elle Assan Schubert (die Ungeduld Me-elle Assan)
 7. Solo par le Violon exec. par Mr L. Wiest.
 8. Valse, canté par M-elle Assan Venzano

Prix des places
Premiere place 10 francs - Deuxieme place 5 fr.
Ou commencera à 8 heures.

On peut se procurer des billets au Magasin de Musique de Mr. Gebauer, Podu-Mogoșoie et le jour du Concert à la Caisse.

Noul și cel mai mare magazin de încălziminte pentru bărbați, dame și copii sub firma:

SAL. WEISERMAN

La Vultur, strada Carol I. No. 6.

Sub-semnatul am onore a aduce la cunoștința onor. P. T. Public, că am aranjat în sus-țisul magazin un bogat asortiment de tot felul de încălziminte *En gros și En detail*, atât în ceea ce privește ghetărie, cismărie de lucș și de tot felul, cât și șosoni și galoși franceși și germane, din fabricile cele mai renumite în Europa. Prețurile mai eține de cât ori unde. — Fac plecata mea invitațiune tuturor d-lor cumpărători și rog a mă onora cu vizitele d-lor spre a se informa atât de fină calitate a mărfurilor cât și de eținătatea prețurilor. Cu stimă

Sal. Weiserman.

DURERILE DE DINTI

de ori-ce fel, chiar când dintii sunt găriți și vătămăți, se înlătură la moment și pentru tot-d'una prin celebrul *Estrat din India*. Acesta n'ar trebui să lipsescă în nici o familie din cauza efectului escelent. Adevăratul extract se găsește numai în singurul deposit pentru București la Farmacia Curții a lui Rudolf Schmettau și pentru Focșani la Farmacia Stenner. 383

ADMINISTRAȚIUNEA

seminarului

NIFON MITROPOLITUL

ANUNCIU

No. 15. La 20 ale corentei ne prezentându-se amatorii spre a concura la licitațiune pentru antreprița industăriei cu carnea și pâinea necesară elevilor și personalului de serviciu a seminarului pe anul corent, se publică din nou ziua de 1 Februarie când D-nii concurenți vor bine-voi a se presenta la cancelaria Epitropiei, Strada Filaretul No. 2 de la orele 12—4 p. m.

O bona profesoara de piano dorește a preda lecțiuni private, și rog a depune adresele respective la administrațiunea acestui diar sub cifrele S. S. No. 32. 385,6-1.

DE INCHIRIAT
cu prețuri moderate
Apartamente, Prăvălie și Localul
CELŪ OCCUPĂ BANCA DE BUCUREȘCI
in
PALATULŪ „DACIA”
precum și un
APARTAMENT IN FOSTA CASA RESCH
in fața teatrului național
Informațiuni la Direcțiunea Societății „DACIA”

SOCIETATEA DE ASSIGURARE
AZIENDA ASSICURATRICE DIN TRIEST
FONDATA IN ANUL 1822.

Aducem la cunoștința onor. public, că societatea asigură contra daunelor provenite de incendiu la clădiri și obiecte miscătoare; contra daunelor cauzate prin grindină, și contra daunelor cauzate mărfurilor transportate pe apă. Asemena asigură deștre pentru copii în toate combinațiunile cerute, și asupra casurilor de mörte. Informațiunile se dă la sub-scrisa agențiã generală și la agențiile ei de prin districte

Agent general pentru România
ADOLF WEINBERG
Colțul stradei și curtea veche (hanu roșii).

DE MII DE DOAMNE RECUNOSCUTĂ
RAVISSANTE

Remediū incomparabil și nevătămător pentru infrumusețarea pielii aprobat autentic de Dr. LEJOSSE Paris.

Depou principal și de espozitie la H. Schwarz, Budapest, Universitätsplatz No. 2, 1, 25
Preț: un flacon mare 5 fr., un flacon mic 3 fr.

Acest remediū de purificațiune de pele recunoscută în totă lumea, produce moment culorea cea mai tandra și sănătoșă, purifică și întineresce pelea, produce obrazul un colorit fraget, producend elasticitate și moliciune, depărtand pentru tot-d'una pete, lintițe, alunice, și reșețã de nas și obraz, încât praful de orez se oricealt dres nu mai e de trebuință. Depoul in Bucuresti la d-nu F. Bruss, farmacia la „Speranța”.

OPERILE MUSICALE
imprintate in edițiunea noastră
THIEL & WEISS, TYPOGRAFI
Strada Lipescani, palatul „Dacia.”

	PR.	C.
CONSTANTINESCO D., Souvenir de Zizin, Valse pour pianoforte	2	—
CARLSON C., Quatre morceaux Roumains, pour pianoforte	2	—
FLECHTENMCHER A., Muma lui Stefan, pentru o voce și piano	1	50
GEORGESCU TH., Două suspine. rom. pentru o voce cu piano	1	40
Spune, rom. națională, pentru o voce cu piano	1	40
KRATOCHWIL A. K., Hora, Vieta României pentru piano	1	40
MEDEK J. W., România, Quadrille de Concert pentru piano	4	—
MUSICESCO G., Rânduiala cununiei pentru piano	5	—
Stern L., op. 10, Der Wunsch (Dorința) für Singst. und Clavierb.	2	—
op. 11, Lebewohl (Adio Moldova) für Singst. und Clavierb.	1	50
op. 4, Grande Etude pour pianoforte	1	20
op. 17, Hora. Mariora pentru pianoforte	2	—
op. 18, Durerea mi este mare, Valse bril. pentru piano	2	—
op. 19, Viarul Ce de copii, Quadrille pentru piano	1	35
La Favorite, Schottisch pour piano	1	—
Itik-Polka pentru piano	1	40
op. 20, Apele de la Văcărești, Schottisch pour piano	2	—
VIEUX E., Marche de Cavalerie pour piano	2	—

Tote aceste se vënd cu rabat de 25 %.

AJUTOARE CONTRA TUTULOR BOALELOR

Recomandate de toți medici Europei, sunt retradele dupe un sistem englez ast-fel numite „Water Closette.”

Dupe nenumărate încercări destul de dificile, am reșita a arangia asemenea retrade cu reservoir de apă, incheiate hermetic, pentru oprirea ori-cărui miros desagrabil, șiale confecțiunea cu totul gata pentru ori-ce loc, ast-fel ca fie-cine să le pötă aședa; mai ales celor din provincie li-se oferă prin sistemul meu un mijloc foarte ușor de a și-le procura unde vor voi.

Prețurile se arată îndată dupe tratărea măsurii, calității lem-nului și mărimii mașinei.

In comun prețurile sunt de la Franci 120 până la 300.

MARCUS LITTMAN.
Fabrică de Water-Closette hermetice
București, ealea Mogoșoai No. 28.

PHARMACIA LA „SPERANTIA”
28, CALEA MOGOȘOAI, 28.

DEPOUL MEDICAMENTELOR FRANCESE.

Obiecte de Cauciuc și Articole de Toalete. — Asemenea se angajeză a efectua ori-ce comande din resortul medical.

BRUS.

CEL MAI MARE MAGASIN
DE
HAINA CONFECTIONATE și de ARTICOLE de MODA
IN ROMANIA
ALB. & JOS. GRUNBAUM
Colțul Bulevardului casa Grecianu.

Devenind situație din și in și mai critică și fiind-că suntem prea încărcat cu mărfurile, ne-am decis a le vinde cu prețuri lucă și mai reduse, precum se pötă vedea prin cele espuse in galantarele magazinului nostru. — Rugăm pe Onor. Public a și da ostendă de a ne visita spre a se convinge că numai la noi se pot găsi hainele cele mai moderne, croite după jurnalele cele mai noue, cu presiurile in adevăr admirabil de eține.

IN DEOSEBIT RECOMANDAM:
In tot-d'una se găseșe și un mare deposit de:
HAINA NEGRE

Faltone à la Lord Salisbury
sosite chiar acuma.

HALATURI de STRUC
25 franci bucata.

Cel mai mare asortiment de Articole de modă. — CAMAȘI, cu franci 5.65 bucata.

Comandele din provincie se efectuează cu cea mai mare promptitudine: lucrurile ce nu vor conveni se priimesc înapoi.

ALB. & JOS. GRUNBAUM.
Colțul Bulevardului casa Grecianu.